

STANOWISKO
Związku Powiatów Polskich
Warszawa, 6 października 2004 r.

**w sprawie projektu ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej
i społecznej osób niepełnosprawnych**

Projekt ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych w art. 8 ust. 2 ustala obszar działania powiatowego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, na co najmniej 250 tys. mieszkańców.

Powyższy zapis znacząco ograniczy liczbę powiatowych zespołów do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności, a tym samym dostępność do orzecznictwa osobom niepełnosprawnym i chorym, które uczestniczą w procesie orzeczniczym.

Charakterystycznym jest, że projektodawcy uzasadniają konieczność zmniejszenia liczby zespołów do spraw orzekania między innymi; względami ekonomicznymi i ułatwieniem w sprawowaniu nadzoru, (czyli ułatwieniem pracy wojewódzkich zespołów do spraw orzekania), a pomijają zupełnie interes osób niepełnosprawnych, najważniejszych w procesie orzekania!

W tym miejscu uzasadnionym jest przypomnienie maksymy Witolda Lutosławskiego, jednego z największych współczesnych polskich kompozytorów: „Utwór bez słuchacza nie istnieje”.

Związek Powiatów Polskich stoi na stanowisku, że przy ustalaniu obszaru, który obejmie swoim działaniem powiatowy zespół do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności powinno się brać pod uwagę, przede wszystkim takie wskaźniki, jak odległość miejscowości objętych zasięgiem działania od siedziby zespołu, liczbę osób niepełnosprawnych zamieszkujących daną wspólnotę samorządową, możliwości organizacyjne (w tym dostępności pomieszczeń, w których odbywają się posiedzenia zespołu, do potrzeb osób niepełnosprawnych).

Pragniemy zwrócić uwagę na istotną różnicę pomiędzy działaniem zespołu orzecznictwa w dużym ośrodku miejskim, a w powiatach z przewagą gmin wiejskich.

Dla mieszkańców miast zespół obejmujący zasięgiem 250 tysięcy osób znajdować się może niemal w pobliżu domu i może obsłużyć taką, a nawet większą liczbę mieszkańców bez narażania ich na brak możliwości dotarcia na posiedzenie składu orzekającego. Inaczej wygląda sytuacja na obszarach rozległych terenów wiejskich, gdzie likwidacji ulegają linie kolejowe i linie komunikacji PKS, a dojazd do większych ośrodków miejskich, środkami komunikacji masowej wiąże się ze znacznymi wydatkami, koniecznością wielokrotnego przesiadania się, wielogodzinnych podróży, itd. (co dla osób niepełnosprawnych stanowi oczywistą barierę w kontaktach ze środowiskiem).

Niczym nieuzasadnione jest też przenoszenie kosztów transportu do odległych miejscowości na osoby niepełnosprawne i ich rodziny, znajdujące się najczęściej w trudnej sytuacji materialnej.

Związek Powiatów Polskich wnosi o pominięcie kontrowersyjnego zapisu w projekcie ustawy i uszczegółowienie w samej ustawie lub w rozporządzeniu wykonawczym wielkości obszaru, na którym działa powiatowy zespół, z uwzględnieniem podanych wyżej kryteriów.

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn

